

JAARVERSLAG VAN HET HEILIG HARTKOOR OVER HET KOORJAAR 1980/1981

I. Inleiding

Het verslag van het koorjaar 1980/1981 ligt er weer en kan voorgelezen worden. Een blik in het voorbije jaar van ons Heilig Hartkoor. Met alles wat er mee samenhangt, wat er reilt en zeilt, met ups en downs, met goede en minder goede dingen. Wat we allemaal leden en hoe we het allemaal deden. Het is alles weer aan Uw secretarissen voorbijgegaan en zij hebben er uit gelicht wat zij meenden in hun verslag te mogen en te moeten zetten. Misschien niet allemaal in de juiste volgorde of proporties maar wel naar hun mening eerlijk en objectief. U kent ons lang genoeg om te weten dat wij niet de mensen zijn die zo nodig moeten preken of vermanen. Zeker niet, maar als alles wat er in het afgelopen koorjaar is geweest aan je voorbijgaat dan is het, voor ons althans, onmogelijk anders te schrijven dan we deden.

En mocht U toch ergens een waarschuwend geluid of ongeruste toon in ons verslag beluisteren bedenk dan dat wij, net als U, alleen maar het belang van ons koor voor ogen hebben. En dat is de bedoeling van een jaarverslag, ook van het onze.

II. De samenstelling van ons koor

In de loop van het afgelopen koorjaar hebben twee leden de vereniging verlaten: Cees van Esch en Tonny van de Struijk. Omdat dit de enige mutaties zijn is de getalssterkte op het moment dat we dit schrijven 40 leden, te weten: 2 ereleden, 5 rustende leden en 33 werkende leden.

Deze laatste groep bestaat uit de president, zij het dan een kleintje, de directeur, de organist en, in volgorde van waardigheid, zestien bassen en veertien tenoren, al vrezen we met deze rangorde van importantie het protocol in de zangerswereld, en daarmee ook in ons kleine zangerswereldje, geweld te hebben aangedaan.

Jammer blijft het dat er nog steeds een aantal leden zijn die om onder andere studieredenen verstek moeten laten gaan, maar omdat zaken nog steeds voor vermaken gaan kunnen we hen dit moeilijk kwalijk nemen.

Jubilea waren het afgelopen koorjaar dun gezaaid: slechts één. Maar dat mocht er dan ook zijn: Piet Bloem 25 jaar lid. Het in stilte georganiseerde groots opgezet feest kwam voor hem als een volslagen verrassing. Vluchten kon niet meer.

Omdat regeren nog steeds vooruitzien is, zijn er in verband met het 40-jarig koorjubileum in 1983 (Deo volente) twee spikslinternieuwe commissies benoemd. Zij het na enig aanvankelijk geharrewar over wie er nu wel of niet in de commissie zit.

Maar we willen niet nu al teveel toekomstmuziek zingen en keren daarom terug naar het heden, waarmee we bij het volgende hoofdstuk zijn aangeland.

III. De vergadering

De leden werden weer vier keer ter vergadering genodigd. Het bestuur vergaderde in het afgelopen koorjaar vijf keer, vier keer ter voorbereiding van de ledenvergaderingen en éénmaal om een eerste aanzet te

geven voor de in 1983 te plannen festiviteiten.

Over de manier van vergaderen kwam wel eens wat kritiek los. De een vergadert liever kort en zakelijk, compleet met besluitenlijst, toezending van notulen etc., de ander beschouwt de vergadering meer als een gezellige bijeenkomst waarbij iedereen zegt wat hij meent te moeten zeggen en het dan ook zegt. We hebben de indruk dat de meerderheid van de leden aan dit laatste de voorkeur geeft.

Gevolg van deze manier van vergaderen is wél dat ze automatisch langer uit lopen, soms tot het middernachtelijk uur. De schuld hiervan ligt meestal bij het voor een aantal leden belangrijkste agendapunt: de rondvraag. Wie zijn oor op de repetities goed te luisteren legt, kan al weten welke punten er in de eerstvolgende vergadering in de rondvraag ter tafel komen. De slogan "dat is een punt voor de rondvraag" wordt daar gretig gehanteerd.

Zonder aan de belangrijkheid van de normale agendapunten van de koorvergadering maar enig afbreuk te willen doen, hebben wij toch de rondvragen van de laatste acht vergaderingen eens wat nader bekeken. 85 maal maakten, doorgaans dezelfde leden hiervan een dankbaar gebruik. En waar ging het allemaal over? We deelden de aangekaarte onderwerpen gemakshalve voor U in in acht categorieën, welke we hier in volgorde van voor het koor belangrijkheid laten volgen.

De categorie zang- en koordiscipline kwam 11 maal aan de orde. Over het programma werd 8 maal een vraag gesteld, waarbij 4 keer werd gevraagd naar wel uitvoerig gerepeteerde maar desondanks niet uitgevoerde missen. 8 maal viste men naar complimenten door te vragen naar reacties op uitvoeringen of uitzendingen. Met non-actieve leden heeft men nog steeds enige moeite; 6 keer vroeg men "Hoe zit het met die of die?" De wijze van notuleren werd 4 keer ter discussie gesteld. Het wat wij gemakshalve noemen "randgebeuren" scoorde het hoogst. En dat ging dan onder andere over herenkoorkamp, uniformdracht, rikavonden, foto's en portretten, eigen koorruimte, ziekenbezoek, collecte, gespreksavonden etc. etc. Het overbrengen van groeten en het bedanken voor bewezen diensten en attenties werd 17 maal middels de rondvraag gepleegd. Resteren nog 5 losse punten welke niet in enige categorie vallen onder te brengen, we hebben ze maar gerangschikt onder de post "diversen".

Nou, 't is allemaal niet niks.

Het is dan ook begrijpelijk dat de vergaderingen wel eens wat uitlopen. Zelfs de sedert januari gehanteerde besluitenlijst is hiervoor geen oplossing.

We zijn kennelijk zo.

IV. Activiteiten

Ook dit afgelopen jaar kende het voor ons zo normaal geworden koorpatroon, dat wil zeggen: zo'n kleine 70 Hoogmissen en bijzondere diensten, ongeveer 120 repetities voor de jongens en circa 40 repetities voor het herenkoor. De in het verleden aan het dameskoor gedane toezegging betreffende het zingen van de zaterdagse rouw en trouw zijn we dit jaar echt nagekomen en vijf maal namen we de

opluistering van deze diensten van hen over.

Natuurlijk, we doen dit allemaal erg graag, maar toch er is iets wat we even kwijt willen.

Want omdat ook wij als lid van het Heilig Hartkoor ons nauw met de moederkerk van dezelfde naam verbonden voelen, zien we elke week weer opnieuw uit naar de parochieberichten in Brabants Centrum en Allerlei. Hierbij valt het ons nogal eens op dat, hoewel wij in alle bescheidenheid de mening zijn toegedaan dat het Heilig Hartkoor het minstens net zo druk heeft en dus net zo actief is als het parochiele meisjes- en dameskoor, er zelden iets over ons jongens- of herenkoor in deze berichten is te vinden. Weet U dat ook ons jongenskoor op kamp gaat, zelfs een deel van het herenkoor? Wij gaan wel niet naar Banneux, maar toch óók nog wel eens ergens zingen. We geven wel eens een concertje ook. Ja, we mogen zelfs de Vespers van Allerheiligen zingen, zij het zonder dat er in de parochieberichten erg veel reclame voor gemaakt wordt.

Och, we gunnen het de andere koren best dat ze vernoemd of bedankt worden en willen zeker niet rancuneus zijn maar toch misschien zou het ook eens leuk zijn voor het jongenskoor. Of zullen we maar denken "'t zal zo wel moeten".

Als min of meer bijzondere activiteiten hadden we dit jaar:

Ceciliafeest, compleet met dames, St. Nicolaas en speenvarken wiens kop later in de Pastoor Erasstraat werd teruggevonden.

Op Kerstavond werd door het herenkoor de eucharistieviering verzorgd op Simeonshof.

Eucharistievieringen in Eindhoven voor pastoor Van de Rijdt, in 's-Hertogenbosch voor pastoor Vissers uit Frankrijk en in Best bij pastoor Verbruggen. De kwaliteit van deze laatste uitvoering noopte onze voorzitter om er maar weer eens "iets van te zeggen".

Bovendien zongen we voor de bijenhoudersvereniging in sporthal "De Haagakker" en verzorgden we de uitvaartplechtigheden bij de begrafenis van Buxtels oud-burgemeester Mr. van Helvoort en van Mevr. van Susante. Ook werd de radio-uitzending van de Hoogmis met Beloken Pasen door ons koor verzorgd.

Verder hadden we de eer om onder de gewaardeerde leiding van Jos Lennards, gregoriaanskenner bij uitstek, de wisselende en de vaste gezangen tijdens een van de zondagse volkszangmissen uit te voeren.

Voor de vrienden van het gregoriaans zongen wij ook dit jaar de min of meer traditioneel geworden vespers van Allerheiligen.

En last but not least maakten we een koorreis die we zeer zeker "geslaagd" mogen noemen.

V. Repertoire en repetitie

Bekijken we nu in willekeurige volgorde eens ons repertoire en onze koorrepetities; immers het één is toch niet los te denken van het ander. Hiervoor grijpen we uiteraard weer terug op het door Toon van de Struijk verzamelde cijfermateriaal, zoals we al diverse jaren achtereen kunnen doen. En dan blijkt bij het doorlichten van deze jaaroverzichten dat er door de jaren heen een bepaalde rode draad door ons repertoire is gaan lopen.

Want wat zien we als we Toon's verzamelde werken vanaf 1975, hetgeen een periode beslaat van zeven jaar, doornemen?

Beperken we ons daarbij tot het repertoire van de in de loop van die zeven jaar gezongen missen, dan blijkt dat het aantal missen welke wij in die periode hebben uitgevoerd, excuseer een kerkkoor mag niet uitvoeren maar moet zingen, hebben gezongen dus, 19 stuks bedraagt. Hieraan zijn ongeveer 300 repetities besteed.

Van deze 19 missen zijn er momenteel nog 11 over. Maar van deze 11 missen zijn er 7 die de stormen des tijds hebben getrotseerd, want zij dateren al van ruim vóór 1975. De overige 4 zijn voor ons nog betrekkelijk nieuw. Resumerend zal U duidelijk zijn dat er 8 missen na 1975 in studie zijn genomen, missen die inmiddels weer van het zangtoneel zijn verdwenen. Missen die toch behoorlijk wat repetitietijd in beslag hebben genomen. Bijvoorbeeld: Sponsa Christi, Lotti, Ad modum Tubae, Doevendans, Hassler, Clemens non Papa.

In feite komt het er eigenlijk toch op neer dat we al jaren min of meer drijven op missen die we al erg lang op het repertoire hebben, missen die overigens door het koor graag gezongen worden en daarom misschien zo lang zijn blijven hangen.

Dezelfde rode draad zien we ook bij het beschouwen van de motetten. Om een voorbeeldje te noemen. De op onze laatste elpee "Adoro Te" opgenomen motetten zijn, uitgezonderd "Locus Iste", maar dat stond er dan ook niet op, na de opnames nauwelijks meer uitgevoerd en komen thans helemaal niet meer op het repertoire voor!

De motetten die nu nog het meest aan bod komen zijn ook weer van vóór 1975; zoals Ave Verum van Byrd, Ubi Caritas van Durufle, Peccantem Me van Morales en Tu Solus van Josquin des Prez.

Omdat de ons bekende missen en motetten van voor 1975 relatief weinig repetitietijd opeisen, immers ze hebben maar (tussen aanhalingstekens) onderhoudsbeurten nodig, rijst de vraag "Wat deden we dan met al die andere repetitietijd?"

Hebben we niet teveel tijd versleuteld aan missen en motetten die we ingestudeerd, eventjes uit- en toen weer afgevoerd hebben?

Was de repertoirekeus van nieuw in studie genomen werken dan misschien niet zo gelukkig?

Hebben we misschien teveel tijd besteed aan zaken als Cantatoriumgezangen, Bach's cantate Bricht dem Hungrigen, de 21 nieuwe kerstliederen die we in die 7 jaar instudeerden, kortom muziek die best leuk is om te doen maar waarvan eigenlijk van tevoren al vaststaat dat we er als koor niet zoveel aan hebben

We vragen ons af of we daardoor niet in tijdnood komen zodat een zo goed mogelijke muzikale afwerking van hetgeen we in de Hoogmis zingen niet in het gedrang komt.

Overigens besteden we onze repetitietijd wel efficiënt genoeg? We zouden toch meer tijd moeten kunnen besteden aan zaken als koorklank, muzikaliteit, voordracht kortom het echte musiceren. Moeten we repertoire-uitbreiding wel als punt één op ons verlanglijstje zetten? Een fijne muzikale afwerking van hetgeen we zingen is voor ons koor zeker zo belangrijk en misschien dat daarmee het gevoel van onvrede wat de vereniging dreigt binnen te sluipen, zal verdwijnen.

We weten dat het steeds moeilijker voor de directeur wordt om het koor en met name de jongens geconcentreerd te krijgen. Maar we mogen niet de weg van de minste weerstand volgen, we moeten blijven werken om de repetities goed en zo nuttig mogelijk te laten verlopen. Het resultaat kan er **alleen** maar beter door zijn.

Goed **repeteren** inspireert tweeledig:

De dirigent zal het koor bezielen, andersom zal het koor door haar houding en ijver de dirigent weer inspireren.

Hetzelfde geldt ook voor de repertoirekeuze en hierin ligt zeker een belangrijke taak voor de programmacommissie.

Zodat ... "flops" als **de laatste** Palmzondag zich niet meer zullen herhalen.

VI. Jaarverslag van het Jongenskoor "Cantasona" over het jaar 1981

We noteren 22 november 1981, feest van St. Cecilia.

Het koorjaar 1981 ligt weer achter ons, en voordat we in het nieuwe koorjaar "stappen", laat de tijd het even toe het licht te laten schijnen op het achterliggende jaar betreffende het jongste kind van de koorfamilie, het jongenskoor "Cantasona".

Er is reeds uitvoerig melding gemaakt van repertoire en muzikale activiteiten. Het jongenskoor was er ook steeds bij, want het heren- en jongenskoor hebben op enkele uitzonderingen na, hetzelfde programma af te werken, en dat muzikale programma is U dus bekend. Dit ontheft mij dan van de taak, hier nog eens over uit te wijden.

Wel zijn er enkele momenten in dit jaar geweest, typisch voor "Cantasona", waarbij we **even** stil mogen staan.

Op 23 november 1980 werden twaalf jongens als schola-lid geïnstalleerd, terwijl er vijf jongens "Cantasona" verlieten en in dienst kwamen bij de Caba. Zodoende telde de vereniging aan het begin van het koorjaar 1981 45 leden. In de loop van deze periode verlieten vier jongens het koor. Nu, met St. Cecilia 1981 zullen drie jongens het uniform officieel aangemeten krijgen, en gaat onze alt-solist de dienst bij Cantasona verlaten, zodat het jongenskoor dan 43 man of liever 43 jongens sterk is.

Het komens koorjaar dus 43 leden. We zij daar erg blij mee, en is er dus geen reden tot een pessimistisch geluid zult U zeggen. Toch zijn er bij het bestuur omtrent de opleiding van aspiranten enige zorgen.

Drie nieuwe leden is zeker niet veel. Doordat er echter dit jaat maar één jongen het koor gaat verlaten, blijft het ledental nagenoeg gelijk. Het is in de koorgeschiedenis meer voorgekomen dat er maar weinig nieuwe leden geïnstalleerd werden en het ledenbestand was enkele jaren geleden zelfs beduidend lager.

Toch moeten we ervoor waken, dat dit zich zo niet gaat herhalen.

We beseffen ons zeer goed, dat het de laatste jaren moeilijker is geworden. De veranderde mentaliteit, de veranderingen in het lager onderwijs, het verminderde kerkbezoek, dit alles speelt wel degelijk een rol. Vergelijkingen blijven maken met tien of vijftien jaar geleden is echter ook niet goed, maar waakzaam zijn kan zeker geen kwaad.

Samenvattend mogen we stellen dat het met een jeugdvereniging als

"Cantasona" nog zo slecht niet gaat maar ik blijf zeggen:

"Jongenskoor, let op Uw saeck", en zorg tijdig voor aanvulling, hoe moeilijk dat tegenwoordig ook is.

Naast de muzikale activiteiten waren er het afgelopen jaar ook voldoende activiteiten op het recreatieve terrein.

We denken aan onze bioscoop, die in februari weer even open was, en aan de speurtocht naar paaseieren. Voor de liefhebbers hebben we er enkele laten liggen. Maar ook het Ceciliafeest 1980, ditmaal gedeeltelijk buiten Boxtel gevierd en zelfs onder de grond. We brachten namelijk een bezoek aan de Steenkolemmijnen in Valkenburg.

Verder blijft het puntensysteem goed draaien.

De winnaars van afgelopen jaar brachten in mei jl. een bezoek aan Luxemburg.

Wie er dit keer zal winnen en wat de prijs zal zijn is bij het schrijven van dit relaas nog niet bekend.

Uiteraard dient vermeld te worden het tentenkamp in Luijksgestel hetwelk dit jaar zeer mooi was. Een voortreffelijk keukenstaf, een goede sfeer en goed kampweer, dan is het voor U duidelijk dat dit kamp als groot succes bestempeld mag worden.

Hetgeen U kunt nalezen in het kampverslag.

Terugblikkend, geloof ik toch te mogen zeggen, dat we in het afgelopen jaar het er weer goed hebben afgebracht. Als belangrijke peiler van het koor heeft "Cantasona" nog altijd een dienende en opvoedende taak, en we beseffen ons allen zeer goed dat het werk van het jongenskoor "Cantasona" van "levensbelang" is voor het koor.

We kunnen op "Cantasona" gelukkig nog bouwen, en met de wens dat dit nog jaren zo moge blijven, wil ik dan nu, onder dankzegging aan allen die ons het afgelopen jaar op de een of andere wijze bij onze taak geholpen hebben, dit verslag 1981 besluiten en het jongenskoor en hun directeur een muzikaal, succesvol en gezegend 1982 toewensen. Mogen zij de hen opgedragen taak weer zo goed mogelijk vervullen en ons allen weer veel muzikaal genoeg verschaffen.

Secretaris "Cantasona".

Tot zover dit verslag van Cantasona.

Het is zeker niet onze bedoeling de diverse clubsecretarissen te bekritisseren waar het hun deelname aan het jaarverslag van het Heilig Hartkoor betreft, en we hebben dat in het verleden dan ook nooit gedaan. We menen echter dat er in het verslag van het jongenskoor enige erg belangrijke zaken niet ter sprake zijn gekomen, zaken waarvan we denken dat ze toch de moeite van het signaleren waard zijn. Vandaar deze aanvulling.

Natuurlijk, Jeroen heeft groot gelijk als hij in een van zijn laatste alinea's zegt dat het werk van Cantasona van levensbelang is voor het koor. U kunt van ons aannemen dat de Hoogmisbezoekers echt niet uitsluitend voor het herenkoor komen, de geringe belangstelling van de parochianen voor uitsluitend gregoriaanse missen spreekt boekdelen. En er komen van de parochianen dikwijls reacties als "Och, 't is zonde dat de jongens er vandaag niet zijn, want met hen erbij is 't veel mooier." Het herenkoor kan niet buiten het jongenskoor en omgekeerd. Vandaar dat de gebeurtenissen in en rondom het jongenskoor eigenlijk rechtstreeks van invloed zijn op het herenkoor. Vandaar ook dat wij de vrijheid nemen toch enige punten te moeten signaleren.

Niet alleen bij ons bestaat de indruk dat het jongenskoor de laatste jaren anders is gaan zingen, ook bij de verschillende leden van het herenkoor worden dit soort geluiden de laatste tijd steeds sterker. Vergelijkingen maken met tien of vijftien jaar geleden is niet goed, wordt in het jongenskoorverslag geschreven. Neen, klakkeloos de zaken met het verleden confronteren is zeker niet altijd goed; maar toch, als je het jongenskoor van nu vergelijkt met dat van pakweg vijf jaar terug, dan rijzen er toch vraagtekens.

Wij hebben de indruk dat er tot voor enkele jaren toch duidelijk anders en eigenlijk beter werd gemusiceerd. Het muzikale kunnen van het jongenskoor is langzaam aan het verminderen, reden waarom onder andere de mis van Clemens non Papa uit het repertoire moest worden geschrapt. Onze solisten, zowel bij jongens- als herenkoor, komen, om welke reden dan ook, nauwelijks uit de verf. Wij vragen ons af of de stemmenverhouding binnen het jongenskoor wel optimaal is, staan er niet wat erg weinig alten tegenover zo'n grote groep sopranen? Wat is de oorzaak van het feit dat van de grote groep aspiranten waarmee het afgelopen jaar werd gestart, relatief zo weinig overbleef? Wie van de jongens kan er nog een Credo voorzingen: een groot gemis, met als gevolg dat de Cabanen die zich bij het herenkoor aanmelden volkomen onbekend zijn met het gregoriaanse notenschrift.

Wij zijn het helemaal eens met de secretaris van het jongenskoor als hij schrijft "Jongenskoor, let op Uw saeck", maar ... wij willen dit liever toch wat breder zien dan alleen met betrekking tot het ledental.

VII. Jaarverslag van de Cantasona-Baardclub over het jaar 1980/1981
Nu onze goede vriendin, maagd en patrones, deze week haar verjaardag weer viert, zetten wij van de Cantasona-Baardclub, de gebeurtenissen van het afgelopen jaar ook eens op een rijtje.

De temperatuur in ons oude vertrouwde onderkomen "La Cabane" was op 29 november 1980 van zo'n aard dat wij, voor de zoveelste maal dankbaar gebruik mochten maken van de suite van de familie De Leijer om er ons jaarlijks Ceciliafeest te vieren. De stemming was als gebruikelijk en hoe kon het ook anders. Weliswaar namen we afscheid van vier trouwe leden, ook mochten we zes nieuwe gezichten in onze gelederen opnemen.

Verder trad er een gloednieuwe, maar jongbelegen coordinator in de schijnwerpers en bovendien leerden we, voor het eerst in de Cabahistorie wat een echte bestuursverkiezing inhoudt. Als klap op de vuurpijl werd ons een ruimte aangeboden waarin we een nieuw clublokaal konden bouwen. Een gedenkwaardige avond dus.

Ieders fantasie sloeg op hol over het nieuwe clublokaal en toen Piet Bloem ons wist te melden dat er in een klooster in het Noorden van het land een grote partij schrootjes voor het uitschroeven hing, was het hek van de dam. Twee arbeidersploegen vertrokken, gewapend met elektrische en niet-electrische schroevendraaiers naar Heemstede (NH.). De buit: 200 vierkante meter hout en welgeteld 7262 schroeven, welke laatste nog altijd te koop zijn tegen f 0,25 per stuk.

Met Kerstmis vond onze traditionele Sinterklaassurprise plaats en toen was het al weer 1981.

Het jaar begon met een feestje in "De Kom". Piet Bloem was 25 jaar bij het Heilig Hartkoor en uiteraard was ook de Caba vertegenwoordigd. Vanwege zijn vele verdiensten voor onze club werd het ere-lidmaatschap zijn deel.

Het kostte hem wel een rondje.

Bij de firma De Leijer wachtte inmiddels nog steeds een lege zolder, klaar om ingericht te worden. De eerste balken werden gelegd onder het vakkundige toezicht van Dhr. Beekmans sr. en daarna kon het feest pas goed beginnen. Er werd getimmerd, gezweet, gezaagd, gevloekt dat het een lieve lust was.

De noodzakelijke pecunia moesten echter ook worden ingebracht en daarvoor klopten wij bij ieder huis in Boxtel minstens twee keer aan voor een bijdrage. Nee, niet wat U denkt voor "Ons Kind", het werd een grandioos succes. Dit succes moest herhaald en van 21 tot 28 februari probeerden we stickers te verkopen van Stichting Openbaar Karnaval. Het werd eigenlijk een fiasco. Een andere bron van inkomsten was onze deelname aan de Buxtelse kampioenschappen paraplu-hangen. Behalve een klein premiegeld leverde dat de Caba ook nog een kampioen op. Sjef Beekmans van Bouwman Brillen hing 6.40 minuten en liet daarmee alle concurrenten ver achter zich.

Inmiddels vorderde de bouw van het clublokaal gestadig en met behulp van verschillende vaders begon het nog ergens op te lijken ook. Ziet U het voor U???? Plafond, zijwanden, aanrecht, electriciteit, hal, bar En op 8 mei was het dan zover. In het bijzijn van ouders en notabelen werd ons clubhuis feestelijk in gebruik genomen. Eén avonds later stroomde het voetvolk binnen, om een blik te werpen in het "heilige der heiligen". Wat daarmee snel ontheiligd was (citaat van voorzitter Johan).

Ook de zomer kwam dichterbij en na de gebruikelijke voorspelen werd na ampele overweging besloten om onze tenten ook dit jaar weer op te slaan in het hoge Zwitserse land bij de familie Münster, die ons al zoveel jaren gastvrij hebben ontvangen.

Op 29 juli was het zover, Prins Charles trouwde met Lady Diana, en een dag later zaten we in Meikirch. Voor de details verwijzen wij U graag naar het nog te verschijnen kampverslag.

Na het kamp kwam de kater: een acuut en sindsdien chronisch tekort aan liquide middelen, hetgeen ons niet verhinderde om bij twee verschillende gelegenheden het herenkoor uit te dagen voor een rikavond.

In de herfstvakantie, alleen vakantie voor echte scholieren, werden alle Cabanen geblinddoekt en met een auto getransporteerd naar de Goirlese trimbaan vanwaar we naar een café in de buurt moesten lopen. De organi-

sator had uiteraard buiten onze scherpzinnigheid gerekend want 1½ uur later zat iedereen achter een kop erwtensoep.

Het komend Ceciliafeest nemen we afscheid van drie trouwe leden. Twee ervan hebben de club langer of korter gediend als bestuurslid. Zo'n afscheid doet altijd zeer, maar we zijn bijna overtuigd dat we er drie vaste gasten bij krijgen. Over de nieuwe aanwas verkeren we op dit moment nog in het onzekere, maar een ding staat als een paal boven water: waar we het komend jaar niet over in hoeven zitten zijn de sfeer, de stemming, het enthousiasme, kortom:
See you next year on the Muppetshow.

VIII. Jaarverslag Uniformfonds Heilig Hartkoor over het jaar 1980/1981
Zoals ieder jaar komt er in dit jaarverslag van het Heilig Hartkoor, op verzoek van Uw secretariaat, én omdat wij er prijs op stellen om openheid van zaken te geven, een kort verslag van het Uniformfonds. Dat dit verslag wel erg klein is geworden, komt omdat Uw secretariaat mij verzocht heeft om bij voorkeur geen cijfers in het verslag te vermelden; uiteraard zal ik, voor zover in mijn vermogen ligt, dit verzoek inwilligen.

Wat is er dan te melden over het fonds?

Allereerst de bestuursbezetting:

In het verleden zijn twee (één cijfer: sorry secretariaat) bestuursfuncties in andere handen overgegaan, namelijk wat de herenkor-afgevaardigde betreft heeft Ad Boleij vorig jaar zijn functie overgedragen aan Jan van de Langenberg.

De jongenskor-afgevaardigde Evert Meijs heeft in september 1980 zijn functies (gelukkig afgezien van het communie-uitreiken) neergelegd. Daarmee kregen wij een vakature in het bestuur. Later bleek er ook uit de aanwas in het jongenskorbestuur niemand te recruteren om de functie in te nemen. Wel verklaarde ieder zich bereid om als dit nodig was altijd een handje toe te steken.

We hebben van deze bereidverklaring in de afgelopen periode een dankbaar gebruik gemaakt.

Voor de plaats in ons bestuur hebben wij, mede op advies van het jongenskorbestuur, onze magazijnmeesteres, Mevrouw Barten, als adviseuse weten te engageren.

Onze activiteiten.

Enige leden van het Heilig Hartkoor beweren wel eens dat het Uniformfonds eigenlijk min of meer een spaarfonds is en dat er verder maar weinig in hoeft te gebeuren.

Daaruit valt het waarschijnlijk ook te verklaren dat wij in het afgelopen jaar enigzins in slaap gedommeld waren en dat we in de jongstleden september-vergadering moesten worden wakker geschud (en terecht!)

Het gevolg hiervan krijgt U in deze vergadering te horen: We hebben de eer U vanavond een draagvoorstel van ons uniform aan te bieden.

Verder zijn de jongens in de afgelopen periode weer in een passend uniform gestoken.

Zo neergeschreven lijkt het niet veel, maar ik kan U verzekeren dat met name de dames, die de broeken passend moeten maken hier vele uren in hebben moeten steken.

Dat zij zich daartoe steeds bereid verklaren is iets dat ons met blijdschap vervult en waarvoor wij hen niet vaak genoeg onze dank kunnen betuigen.

Overigens: zij beweren het met alle plezier te doen.

Bovendien is er in het afgelopen jaar een herenkoorlid in een nieuw uniform gestoken, terwijl wij ook nog pogingen hebben ondernomen om oud-koorleden hun kostuum te ontfutselen om in de toekomst nieuwe leden in uniform te kunnen steken. Op het moment dat deze woorden neergeschreven worden, lijkt het erop dat één oud-lid de bereidheid toont om zijn kostuum te verkopen.

Wat de financiën betreft zijn wij voornemens om een groot deel van onze middelen tegen een hoge rente te beleggen!

Hieromtrent is studie gaande.

U ziet, ondanks onze "rustpauze" hebben wij toch niet geheel op onze lauweren gerust. Wel wil ik U uitnodigen om, zodra U weer een verslapping in onze gelederen bemerkt, ons weer wakker te schudden of ons eventueel het goede voorbeeld te geven.

Tot slot wil ik dit verslagje beeindigen met U te bedanken voor het vertrouwen, dat U ons in het afgelopen jaar hebt geschonken.

Namens het bestuur van het uniformfons H.Hartkoor,
Nol Paashuis.

P.S. Voor degenen bij wie de aanvulling van hun encyclopedie nog niet is gevorderd tot de "R": recruteren betekent volgens het Nieuw Handwoordenboek der Nederlandse Taal (7e druk):

1. Aanwerven voor de krijgsmacht
2. Aanwerven voor een ander doel

Welke van de twee betekenissen voor ons van toepassing is, wil ik hier liever in het midden laten.

IX. De vriendenkring in het voorbije verslagjaar

Een jaar is snel voorbij. Graag zetten wij ons weer aan een kort overzicht van dat jaar, dat in de traditie van het koor-wel en wee zo ongeveer in november 1980 is begonnen en in november 1981 eindigt. Wij voldoen graag aan het verzoek van de samenstellers van Uw jaarverslag om daarin met enige regelen terug te blikken. Het resultaat van ons bescheiden produkt vermogen wij echter nimmer te aanschouwen, want op ons elk jaar herhaald en "nederig" verzoek om één exemplaar van dat verslag ter kennisneming te mogen ontvangen, is om onverklaarbare redenen nimmer gevolg gegeven.

Enkele vakatures in ons bestuur werden aangevuld. Van de 5 à 6 bestuursleden hadden we er nog maar drie over, te weten de heer A. van der Struijk als sekretaris, de heer A. Doevendans als penningmeester en de ondergetekende als voorzitter. Gelukkig kwamen twee heren de gelederen versterken, te weten de heer H. Carpay uit Liempde (Sportlaan 1) en de heer C. Neggers uit Boxtel (Van der Voortweg 11).

Regelmatig verschenen onze bulletins, te weten nummer 19 op 14 december 1980 en nummer 20 op 9 februari 1981, waarin wij konden memoreren, dat onze alom bekende koorzanger de heer Piet Bloem zijn zilveren jubileum als zodanig vierde en daarvoor door de Gregoriusvereniging werd onderscheiden. Overigens maakt de jubilaris zich niet uitsluitend als koorzanger verdienstelijk, maar ook met andere activiteiten ten behoeve van de "instandhouding" van het koorapparaat. Voorts vermelden we de uitgifte van bulletin nummer 21 van 22 april 1981, nummer 22 van 17 augustus 1981 en nummer 23 van 18 november jl. dat in hoofdzaak het programma van het aanstaande Vriendenconcert van 29 dezer bevat. Wij blijven de uitgifte van deze bulletins als belangrijk beschouwen, omdat zij

nagenoeg het enige kontakt betekenen met onze leden. Hun aantal blijft intussen schommelen rondom het cijfer 115. Zij die ons elke keer weer de nodige stof voor de zondagse eucharistieviering verschaffen, zeggen wij opnieuw dank voor de tijdige verstrekking van dit voor ons zo noodzakelijke en belangrijke materiaal.

Veel vergaderen doen we niet. Op 14 januari hadden we een bestuursvergadering en op 17 februari een bijeenkomst van bestuur met de vier kontaktpersonen, zijnde voor wat de kontaktpersonen betreffen (in alfabetische volgorde) P. Bloem, M. van Griensven, A. Paashuis en J. Schulp. Op 9 juni 1981 kwamen we weer uitsluitend als bestuur bijeen ditmaal voor het eerst met de twee nieuwe bestuursleden Carpay en Neggers. Overigens hebben voorzitter en sekretaris regelmatig nauw kontakt.

Graag is ons bestuur, geheel of gedeeltelijk tegenwoordig bij min of meer spektakulaire gebeurtenissen als we hebben gehad met jubilaris Bloem, alsook bij de hernieuwde installatie van de Caba op 9 mei van dit jaar vanwege hun nieuwe clublokaal in de Van Hornstraat en andere gebeurtenissen. Wij geven dan graag als Vriendenkring akte de présence, maar onze bestuursleden moeten dan daarvan wel op de hoogte zijn!

Een hoogtepunt in het voorbije verslagjaar was onzes inziens wel de hoogmis op zondagmorgen 10 mei 1981, onder leiding van dr. Jos Lennards, internationaal erkend specialist inzake het Gregoriaans. Maar nog meer waren wij dankbaar toen wij een uitnodiging mochten ontvangen van de daaraan voorafgaande koorrepetitie op donderdagavond 7 mei, toen de meer dan 80-jarige spirituele Lennards deze gezangen instudeerde. Een belevenis op zich!

Tot de volgende keer maar weer, Deo volente.

Namens het bestuur van de Vriendenkring van het H.Hartkoor, P.J.H. de Boer, voorzitter.

X. Besluit

Ons relaas is ten einde en daarmee ook het koorjaar 1980/1981. Misschien was ons verslag niet helemaal wat U er van verwachtte. Het is in elk geval méér geworden dan een droge opsomming van cijfers, getallen en procenten. Waren we wat te somber dan moet U dat ons maar niet kwalijk nemen. Wij zagen en zien het nu eenmaal zo op dit moment en daarom schreven we dit jaarverslag op deze manier.

We gaan het nu afsluiten en alles samenvattend mogen we gelukkig tóch zeggen dat het zeker géén slecht koorjaar is geweest, al was het alleen al om het feit dat we een koor zijn dat nog steeds zingt en bij elkaar en overeind is gebleven. Maar, er zat ook dit jaar weer weinig vooruitgang in vergeleken met voorgaande jaren, en er zijn ook dit jaar weer goede voornemens en plannen gemaakt die niet van de grond kwamen, om welke reden dan ook.

Wij geloven dat het licht op oranje staat zou je kunnen zeggen en we zullen ervoor moeten zorgen dat het niet op rood springt voor we er erg in hebben. In het nieuwe jaar dat voor ons ligt zullen we alert moeten zijn en zorgen dat we ons kruit droog houden. We zullen moeten trachten door een nieuwe aanpak van het koorgebeuren, uit de sleur te geraken. Sleur, die in elke vereniging of club ongemerkt binnensluipst en waarmee het is als met een ziekte: het komt te paard en het keert te voet.

Het enthousiasme zal weer aangewakkerd moeten worden en daar zullen we allemaal aan mee moeten werken. We mogen best kritiek hebben maar wel graag een beetje mild en opbouwend en zeker niet op collega-zangers. We zullen trouw moeten blijven komen naar repetities en diensten, ook als we muziek moeten zingen die ons niet zo ligt of die we niet mooi vinden en daarom niet graag zingen. Maar als we dan al zingen zullen we dit wel zo goed mogelijk moeten doen en daar kan zeker nog aan worden verbeterd.

Een goed en aansprekend programma en dat dan mooi uitgevoerd zal de aanzet moeten zijn om naar onze oude vertrouwde Heilig Hartkoor-klank terug te keren. We zullen naast het zingen serieus iets moeten gaan doen aan dingen als uitspraak, zuiverheid, dynamiek enz.

De nieuwe mis van Fevin die we in studie hebben biedt ruimschoots de gelegenheid daartoe, al blijft het jammer dat er slechts een half jongenskoor aan te pas komt, hetgeen zeker niet bevorderlijk is voor de homogeniteit van de hele groep.

En laat ons vooral een nieuw werk niet gaan zingen, klaar of niet klaar, omdat het op het programma staat, maar het pas op het programma zetten als we het goed onder de knie hebben en vlot en met een gerust hart kunnen zingen. Laten we bij het repeteren van nieuwe missen niet kost wat kost onze hele repetitie ophangen aan zo'n nieuwe mis om ons bij de eerste uitvoering ervan op de borst te kunnen kloppen met de gedachte "dat hebben we weer eens in recordtijd gelapt". Het bestaande repertoire mag er niet onder lijden en jammer genoeg gaat het in de praktijk dikwijls wel zo.

Al deze gedachten en ideeën kwamen bij ons bovendrijven bij het schrijven van dit jaarverslag en wij vonden dat wij ze U niet konden en mochten onthouden. Wij pretenderen niet de wijsheid in pacht te hebben, maar het leken ons toch zaken die we eens goed moeten overwegen.

We weten dat het koor U allen zeer na aan het hart ligt, we zullen er daarom gezamenlijk de schouders onder moeten zetten.

Tenslotte willen wij een woord van dank richten aan allen die zich op welke wijze dan ook voor het koor hebben ingezet, U allen zonder uitzondering en zonder namen te gaan noemen. We wensen het hele koor, heren en jongens, met het 40-jarig jubileum in het verschiet een goed en zinvol koorjaar 1981/1982 toe. Een jaar waarin we voor de Heilig Hart-parochie en haar gelovigen de gezongen vieringen met mooie en stichtende muziek zullen kunnen opluisteren.

En moge Onze Lieve Heer in Wiens Dienst we dit alles hopen te doen ons daarbij helpen.

Boxtel, Sint Cecilia 1981